

Долното облѣкло още не било въ употреба. За гимнастика, спортъ, чистота и хигиена и дума неможело да става.

Единствения спортъ на дамата билъ яздата и лова.

Тя яздила на специално седло седнала само на едната страна, като дългия шлейфъ мѣтала върху коня. Въ едната ржка

Фиг. 60.

Разни видове хенинъ.

държала повода, а въ другата опитоменъ дресиранъ соколъ. Такава яздачка наричали **амазонка**. До края на миналото столѣтие това име се бѣ запазило.

Често въ замѣцитѣ се устройвали борби и състезания на военни упражнения, наречени **турнири**, въ които дамитѣ присъствуваха съ цѣлата си свита при най-голѣмъ блѣсъкъ и съ всичкитѣ си хералдически знаци и отличия.

Къмъ XV столѣтие започнали да зашиватъ дългия широкъ край на дългия ржавъ, като на височина при лакета поставяли отворъ за ржката. Такъвъ ржавъ приличалъ на торба, която висѣла до колѣното. (Фиг. 55).

Все по това време Максимилианъ Австрийски направилъ известна реформа въ рицарското облѣкло, за да му предаде повече лекота и удобство. Обувката изгубила острия си връхъ и станала почти четвъртита. Тази форма веднага се възприела и отъ цивилното облѣкло. Така малко по-малко готика изчезналъ, защото условията на живота били доста промѣнени. Явно било, че за окото е нужна нова форма, както за облѣклото, така и за всички обществени прояви.

ние днесъ не бихме могли да стоимъ. Това се отразило сжщо така и на маниеритѣ и вървежа. Дрехитѣ, климата и сума малки битови условия измѣнятъ човѣка и неговата обстановка. Мжжетѣ били заковани въ своитѣ желѣзни рицарски брони и понеже дамитѣ ги придружавали, създали се тѣсни столове съ високи облѣгала.